

nogle Komfurer til Mandskabet, men det bliver en Sag for sig; vi kunne ikke det ene Aar efter det andet vedblive at give Bevillinger til Fæstningen. Den ærede Minister kan ikke af den nævnte Bevilling drage den Slutning, at der bliver Plads til andre større Bevillinger til Fæstningen næste Aar eller ad Aare. Nej, den Sag er der intet at gøre ved. Den ærede Minister mente, at jeg skulde have udtalt, at der i Udvalget var faldet Udtalelser fra ham om, at vi nu omtrent kunde holde op med at fabrikere Geværer. Det tror jeg ikke at have sagt; i alt Fald har det ikke været min Mening. Jeg har forstaaet den ærede Minister i Udvalget, saaledes som han i Dag udtalte sig her, og det har været min Mening at sige det samme her i Tinget, men det er jo muligt, at jeg har udtalt mig mindre rigtigt. Jeg ved ikke, om det er ønskeligt, at jeg nævner Tallet, ellers kunde jeg gerne gøre det.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) klagede over, at jeg ikke havde udtalt mig om Forholdet mellem Hæren og Højskolerne. Det har jeg ikke villet gøre, fordi jeg tror, at det Forhold ligger ikke ganske klart for i Øjeblikket. Det ærede Medlem sagde, at det Forhold skulde man se paa med Opmærksomhed; det tror jeg ogsaa, men naar det ærede Medlem saa sagde, at han tror, at der bag det Program, der er offentliggjort fra begge Sider, skjulte sig, hvad man egentlig fra disse Sider vil, saa er det en Tro, som det ærede Medlem har, men den Tro har jeg ikke, i alt Fald ikke endnu. Jeg vil først se, hvad man egentlig vil. Det Program, der er offentliggjort, er der intet at indvende imod, synes jeg. At man vil arbejde for at faa et bedre Forhold mellem Hæren og Folket, er prisværdigt; det Forhold er saamand daarligt nok, og at skaffe bedre Tone i Hæren tror jeg ogsaa kan tiltrænges. Hvis det virkelig er Meningen, og jeg har ikke Grund til at tro andet, end at det er det, man vil, og intet andet, saa synes jeg, at det er meget godt, og jeg for mit Vedkommende vil afvente, hvad den Bevægelse fører til, før jeg vil staa op og fælde en Dom derover. Jeg tror, at man maa holde sin Dom tilbage, indtil man har noget at bygge den paa. Det ærede Medlem angreb os for, at vi havde foreslaaet forøgede Bevillinger i Aar paa disse Budgetter. Jeg gjorde i Gaar Rede for disse Forøgelse og viste, hvorledes de for en stor Del ere begrundede i Prisstigninger. Jeg skal ikke i Dag komme ind paa at paavise det samme, det

tror jeg ikke vilde være til nogen Nytte. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem er med til saa godt som alle disse Forøgelse. Han har altsaa ogsaa erkendt, at det var nødvendigt, at forøge, men han siger saa: Jeg har til Gengæld saa foreslaaet Nedsættelse paa andre Poster. Det ærede Medlem var stærk i sine Angreb paa Venstre, og det er ikke sjældent, han er det. Han siger, at vi trænge til Rygskjold ved Valgene. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal bekymre sig derom. Vi skulle nok klare Valgene, han behøver ikke at være ængstelig i den Retning. Men naar han saaledes angriber Venstre, synes jeg, der er Grund til ogsaa at se paa det ærede Medlems Stilling til disse Budgetter. Jeg tror, den er mere interessant, end det ærede Medlem maaske selv i Øjeblikket ved. Jeg vil først forudskikke den Bemærkning, at Venstre i Aar bevilger paa ganske lidt nær det samme paa disse Budgetter, som vi bevilgede forrige Gang, da der ikke var Kantonnementsøvelser. Vi bevilgede den Gang 15,992,237 Kr. 52 Ø., medens vi i Aar foreslaar 15,997,664 Kr. 96 Ø., altsaa saa nøjagtig som muligt det samme, man kan jo ikke træffe det paa Kroner og Øre nær. Der er altsaa god Logik i Venstres Stilling. Det er absolut denne samme Traad helt igennem. Men nu det ærede Medlems Stilling, lad os se et Øjeblik paa den. Det ærede Medlem behøver ikke at føle sig trykket af noget som helst Hensyn, han kan stille de Ændringer, han har Lyst til, der sker ingen Skade, saglig set, derved. Det ærede Medlem har her gentagne Gange udtalt, ogsaa allerede den første Gang, han talte for sine Ændringsforslag, at naar Socialdemokratiet skulde stille de Ændringsforslag, de havde Lyst til, vilde de gaa langt videre i Nedsættelse paa disse Budgetter. Man skulde altsaa tro, at Reglen var den, at Socialdemokratiet Aar efter Aar stillede Forslag om større Nedsættelse. Men saadan er det slet ikke. Socialdemokratiet stiller tværtimod Aar efter Aar Forslag om Forhøjelse paa de militære Budgetter. Man skulde ikke tro det, men det er Tilfældet. Sammenligne vi nemlig, hvad Socialdemokratiet bevilger i Aar og det sidste Aar, hvor man ikke havde Kantonnementsøvelser — det er rigtigst at sammenligne de to Aar — foreslaar Socialdemokratiet nu at bevilge ca. $\frac{1}{2}$ Million mere til Militærvæsenet end den Gang. Det er ikke den Udvikling, man skulde vente for Socialdemokratiets Vedkommende, naar man hører det